

2019/02/09 – 03/24

SZINYOVA GERGŐ

NO ABRACADABRA

Kurátor / Curated by: **Fenyvesi Áron**
Megnyitó / Opening: **2019/02/08** (PÉN/FRI) · 19h

Szinyova Gergő művészeti pályája közel egy évtizede az absztrakció festészeti nyelvének megújításáról szól. Szinyova absztrakciója a digitális képkorszak szülötte, sorozatai a képek végtelennek tűnő áramlását, körforgását tematizálják. Műveiben a festészeti gesztusok egyediségét és relevanciáját konfrontálja a digitális képek végtelen reprodukálhatóságával. Ugyanakkor elengedhetetlen, hogy az absztrakció vagy az új absztrakció kulcsfogalmain kívül más fontos értelmezési aspektusait is felvessük a Trafóban kiállított műveknek.

Szinyova az elmúlt évek során nagyon markánsan visszatért a festészet, vagy még inkább a festmény mint tárgy értelmezésének legalapvetőbb kérdéseire. Szinyova festményeit kétdimenziós, sík felületekként definiálta, maga mögött hagyva a kiterjesztett festéssel kapcsolatos korábbi kísérleteit, aminek a Trafó Galéria közönsége is tanúja lehetett a 2014-ben megrendezett *BOOGIE WOOGIE* csoportos kiállításon. Szinyova vásznain a festészeti történelem a közelmúltban alapvetően sikként artikulálódtak, és kétdimenziós felületeken fogalmazódtak meg. Ez azonban nem jelent kényszerű redukciót: a festmények felületein legalább annyi minden történik, mint a korábbi sorozatokon, a művész továbbra is szinte kibogozhatatlanul sok referenciát sűrít össze képsíkjaiban. Ahogyan közelmúltbeli, úgy trafós művei is dűskálnak például a grafikai áthallásokban.

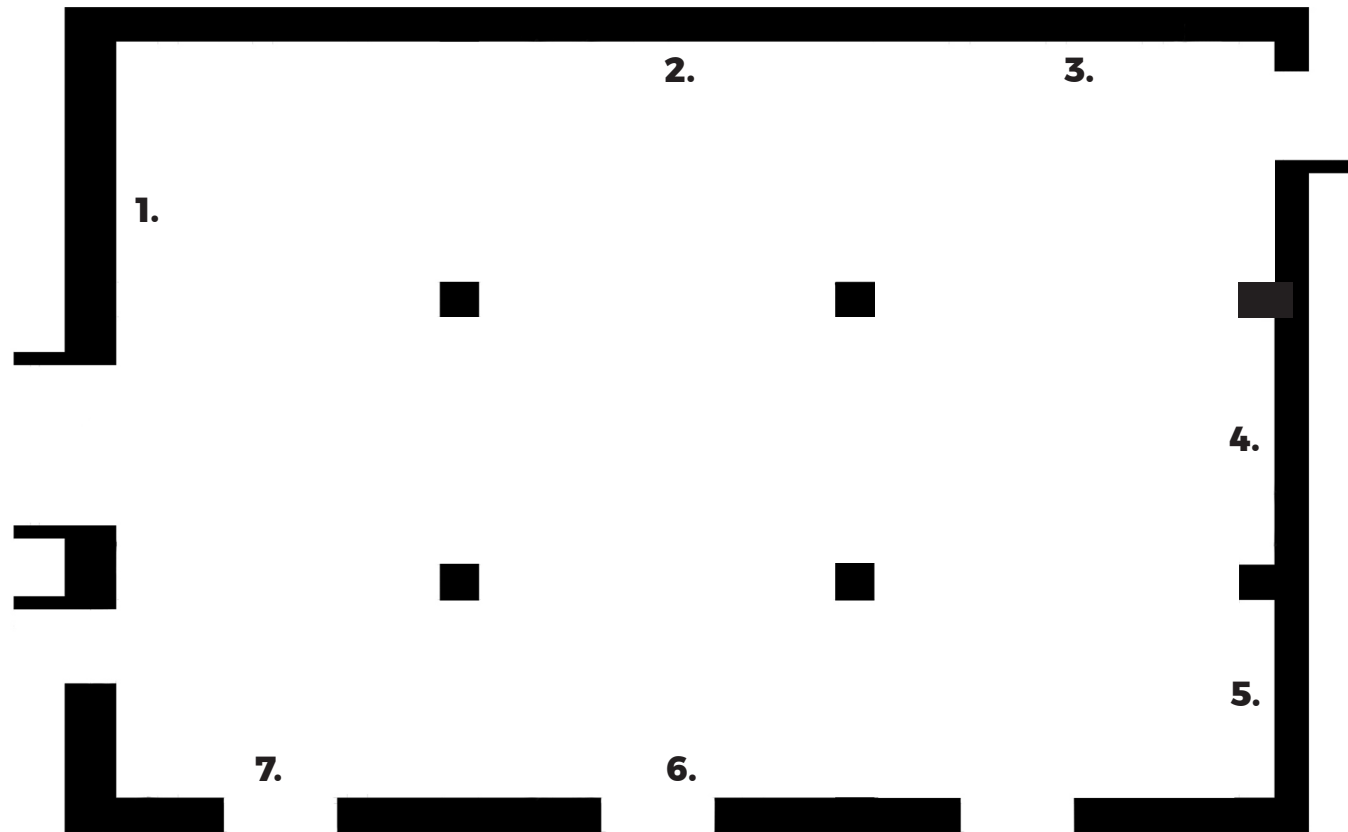
Szinyova új sorozata, ami organikusan kapcsolódik korábbi 2018-as képeihez, vizuális hatásában sokat merít, vagy még inkább idéz a rizográfia nyomtatási technikájából. Akárcsak a szitanyomás alkalmával, a rizográfiai printeknél is előfordulnak olyan kisebb pontatlanságok, hibák, amelyek során a színes felületek a motívumok összeillesztése során egymásba csúsznak, vagy éppen apró fehér illesztési szünetek jelennek meg elválasztásukkor.

Szinyova festészete maximálisan kihasználja a technika ezen vonásaiban rejlő festészeti

Gergő Szinyova's artistic practice in the last decade is centred around the renewal of the language of abstract painting. Szinyova's abstraction is an aftermath of the age of the digital image, inspired by different forms of reproduction and printing; while his series also reflect on the seemingly endless stream of images. In his artworks, he confronts the relevancy and uniqueness of painterly gestures with the possibility of the perpetual reproduction of images. However, it is crucial to offer other possible strategies for interpreting his paintings presented at Trafó Gallery.

In the last few years Szinyova has distinctively returned to the most fundamental questions of the interpretation of painting or even more to painting as an object. Szinyova defines his paintings as two-dimensional, flat surfaces, leaving behind his earlier experiments with expanded painting, which the audience of Trafó Gallery could see at the *BOOGIE WOOGIE* group exhibition in 2014. Lately, painterly acts on Szinyova's canvases have primarily been formulated as two-dimensional surfaces. Though, this choice does not equal to a forced act of reduction: similarly to the artist's previous series, the surfaces of the works are populated with an abundance of painterly acts, deploying an inextricable web of references. As in the recent past, his works currently on view at Trafó Gallery are lurking, for instance, in graphic crosstalks.

Szinyova's new series, which is organically linked to his earlier paintings of 2018, draws on or rather even cites the visual impact of risography. Similarly to screen printing, minor overlappings, inaccuracies and errors tend to occur during the risographic printing process as well, resulting in misregistrations or tiny "white" gaps that appear in-between the colored surface blocks at the joints of the motives. Szinyova's painting takes full advantage of the painterly poetics inherent in these features of technology. By alluding to different printing techniques as well as to foldings and iterations,

- 1. Cím nélkül (Torta) | Untitled (Cake), 2019.**
akril, vászon | acrylic on canvas, 50 x 100 cm
- 2. Cím nélkül (Svatopluk pulóvere) | Untitled (Svatopluk's Sweater), 2019.**
akril, vászon | acrylic on canvas, 200 x 100 cm
- 3. Cím nélkül (Mimi rajza) | Untitled (Mimi's Drawing), 2019.**
akril, vászon | acrylic on canvas, 50 x 100 cm
- 4. Cím nélkül (A) | Untitled (A), 2019.**
akril, vászon | acrylic on canvas, 200 x 100 cm
- 5. Cím nélkül (Pillanat) | Untitled (Still), 2019.**
akril, vászon | acrylic on canvas, 50 x 100 cm
- 6. Cím nélkül (Zene szöveg nélkül) | Untitled (Music Without Lyrics), 2019.**
akril, vászon | acrylic on canvas, 200 x 100 cm
- 7. Cím nélkül (Panoráma akkor és most) | Untitled (Panorama Then and Now), 2019.**
akril, vászon | acrylic on canvas, 50 x 100 cm

nka

KK
KÁLI KÖVEK

ABSOLUT.

TRAFÓ KORTÁRS MŰVÉSZETEK HÁZA | Trafó Galéria
TRAFÓ HOUSE OF CONTEMPORARY ARTS | Trafó Gallery
1094 Budapest, Liliom utca 41. // tel.: +36 1 456 2040
gallery@trafo.hu // www.trafo.hu
Nyitva: keddtől vasárnapig 16-19h, előadási napokon 16-22h
Open: Tuesday to Sunday 4-7pm, performance days 4-10pm

trafó
galéria

poézist. Azzal, hogy képei nyomtatástechnikai eljárásokra és hajtogatásokra játszanak rá, sok tekintetben a kollázsokra jellemző esztétikát juttathatják eszünkbe kétdimenziós, részleteiben háromdimenziós képei. Szinyova képes minden grafikai eljárásra vonatkozó referenciát a festészet eszközeivel a jelen esetben már néhol háromdimenziósnak ható képtérbe kondenzálni. Az új, Trafóban látható sorozatán felszámolja a kétdimenziós megoldásokat és a formák már takarásokat, egymást fedő felületeket is létrehoznak – így, újrafogalmazva saját szabályait, elsõre bár nem szembetûnõen, de térbeli megoldásokat is alkalmaz.

A sûrités, a kondenzálás és a homogenizáció motívumait fontos kiemelnünk Szinyova festészetének értelmezése kapcsán, mert ezen eljárások még jobban rávilágítanak a festmények karakterére és Szinyova rendkívül konzekvens minimalizmusára, amirõl sokkal kevesebb szó esett az eddigi interpretációkban, mint az absztrakcióról. A minimalizmus és a homogenitás nem új vonások; korábbi, monokrómba hajló fekete festményei például különbözõ festékek tulajdonságait konfrontálták egymással vizuálisan, mely játék detektálása aprólékos megfigyelést igényelt. Fekete képeihez képest döntõ változás, hogy a színek nagyon markánsan törnek elõre a 2018-tól készült vásznain. Új, színes képei esetében ráadásul már finoman beidéz a mûvész felismerhetõ, beazonosítható tárgyakat, formákat, alakzatokat is. Ilyen módon a minimalista jelzõ pontosabban értelmezi már festészetét, mint az absztrakció - még akkor is, ha a fekete képek és az új színes munkák minimalizmusa markánsan el is tér egymástól.

Szinyova mûvészetének tárgyalása kapcsán merült fel a korábbiakban az, hogy festményei a digitális képek cirkulációját is megtestesítik. Ettõl a tézistõl továbbra sem távolodtak el mûvei. A mûvészt inspiráló kompozíciók különféle médiumokban születnek meg vázlatként, folyamatos változásban vannak, szerkesztés alatt állnak, mire végül kiválasztódnak a festmények alapjaiként. Szinyova minimalista festészetében kiemelt és döntõ szerep jut a spontán festészeti történéseknek, személyes festészeti gesztusoknak; új mûveinek is abszolút sajátja ez. Mi több, egyfajta ipari, vagy még inkább digitális esztétika jegyében képes festményei nagy részét elgépiesítve létrehozni: még a reprodukálhatatlan személyes vonásokat – úgy mint új képein az illesztési el-, vagy egymásba csúszásokat – technikai hibaként felmutatni, holott ezeket nyilván maga igazgatja. Szinyova nem kollázs-szerûen illeszti össze festményei elemeit a vásznon, sõt, a mûvei

Szinyova’s two-dimensional works also evoke the aesthetic specificities of collages. Szinyova is able to condense all his references to graphic processes with painterly techniques into the image space that is almost seemingly three-dimensional. In his new series on view at Trafó Gallery, he eliminates two-dimensional solutions and the forms inhabiting the picture plane create overlapping surfaces – by this strategy, he is redefining his own rules and, at first, though not conspicuously, but also applying spatial solutions.

It is important to emphasize the relevance of the processes of compression, condensation and homogenization in relation to Szinyova’s practice, because these methods further illustrate the character of his paintings and his exceedingly consistent minimalism, which was much less pronounced in previous interpretations of his work than abstraction. Minimalism and homogeneity aren’t new features of his practice as, for instance, in his earlier, black paintings flirting with monochromatism, he confronted the different properties and qualities of various paints – the detection of this interplay requires very meticulous observation. Compared to his black pieces, it is a crucial shift that the colours burst out very sharply on his recent canvases of 2018. Moreover, in the case of his new colour paintings; recognizable, identifiable objects, forms and shapes start to appear. From this point of view, minimalism describes his painting more accurately than abstraction – even if the minimalism of the black paintings and new color works markedly differs.

It has been a recurring motif in the interpretation of Szinyova’s art that his paintings represent the circulation of digital images. His works haven’t been distancing themselves from this statement lately. The compositions inspiring the artist continue to be created in various media as sketches, being in constant mutation, being edited, while finally they are being selected to be the basis of a painting. In the minimalist painting practice of Szinyova, spontaneous painterly acts and personal painterly gestures play a prominent and decisive role – this is also a firm characteristic of his newest works. Furthermore, in terms of industrial or even digital aesthetics, he is able to create most of his paintings, even the non-reproducible personal features (such as the misregistrations or slippages typical of his freshest pieces) as technical flaws, although obviously it is in fact him who manages these moves.

egyik kulcsa az, hogy festményei felületét homogén módon töltsék be a motívumok, és azok egységes képteret alkossanak. A színes felületek, a redukált kompozíciók és a képeket visszafogottan, vagy éppen kevésbé visszafogottan benépesítő alakok organikus egészlet képeznek a vásznanon, lehetetlen utólag szétszálazni a kompozíciókat, miután a festészet médiumában történõ összekapcsolásuk megtörtént. Ezért is fontos hangsúlyoznunk a mûvész minimalizmusa kapcsán a homogenizáció, a sûrités és a kondenzáció gesztusait. A szerves alapstruktúrákat meg-meg törík természetesen lazább festészeti gesztusok, amik az új képeken leginkább valamiféle alakokhoz kötõdnek, vagy alakokra emlékeztetnek.

Trafós képei kapcsán azt is fontos megemlítenünk, hogy a mûvész a festmények arányaival, nézetével és formáival is kísérletezni kezdett. Ezért fordul elõ, hogy fekvõ formátumú, vagy nyújtott arányú képek dominálják a teret, ami korábban egyáltalán nem volt jellemzõ a mûvészre. Szinyova igyekszik kibújni az évek alatt ráragasztott jelzõk alól is. Folyamatosan változtat és keres, így mindig újít saját munkamódszerén. Korábbi, éveken át tartó, kódszerû címadásaival is szakít. Új munkái elsõsorban az *Untitled* címet kapják, mely mellé egy általa csak másodlagos címnek hívott, zárójelbe írt címet rendel. Ezzel némiképp irányítja a nézõt, de nem ad elég konkrétumot a biztos képfejtegetéshez. Új munkáiban ismert vagy kevésbé ismert szimbólumokat, jeleket használ, melyeket kontextusukból kiragadva képi kompozícióiban értelmez újra.

Another important motive in relation to the statement on the flow of images is that Szinyova does not combine the elements of his paintings on the canvas in a collage-like way, and that one of the key features of his works is to fill the surface of his paintings in a homogeneous way on to render the space of the image a solid entity. Color blocks, reduced compositions made up of them and shapes replenishing the canvases in a modest or sometimes less restrained way form an organic whole making it almost impossible to dissect these configurations once they have been conjoined in the medium of painting. That is why it is important to highlight the gestures of homogenization, densification and condensation in regards to the minimalism of the artist.

In connection to the works on display at Trafó, it is also important to mention that Szinyova has recently began to experiment with the proportions, views and forms of paintings. This is why images that are in landscape format or seem to be prolated dominate the space – a new phenomena that was not typical of the artist before. Szinyova also tries to disassociate himself from the markers that have been linked to his practice over the years. He is constantly alternating and modifying his methodologies and therefore perpetually renewing his way of working.

He is also breaking with the habit of titling his works in a code-like manner. His new works are primarily bearing the title *Untitled*, which is accompanied by a secondary title in brackets. This way, he somehow directs the viewer although without giving enough concrete support for a more solid process of decoding. In his new works he uses more recognizable or lesser-known symbols and signs that he rives off from their original context and re-interprets them in his new compositions.

Szinyova Gergõ (1986) 2010-ben diplomázott a Magyar Képzõmûvészeti Egyetem festõ szakán. Az elmúlt évek során festményeit több magyar galéria is bemutatta önálló kiállítások keretében: a Kisterem Galéria, az Art+Text és a Paksi Képtár is. A Kisterem Galériával számos külföldi vásáron is részt vett, egyéni standokkal (Liste, Basel, Svájc; Independent, Brüsszel, Belgium). A mûvésznek külföldön utoljára a Los Angeles-i Anat Ebgi Galériában volt egyéni kiállítása, csoportos kiállításon szerepelt a grazi Künstlerhausban, a Budapest Galéria *Meanwhile in Painting* kiállításán 2018-ban és a nápolyi Annarumma Galleryben.

Gergõ Szinyova (1986) graduated at the Hungarian University of Fine Arts in 2010. His paintings have been exhibited on solo shows at Kisterem Gallery and Art + Text Gallery in Budapest, as well as at the Art Gallery Paks. Kisterem Gallery have presented his works at several international art fairs with solo booths at the LISTE Art Fair in Basel, Switzerland and at the Independent Art Fair in Brussels, Belgium. His last solo show was organised at Anat Ebgi Gallery, Los Angeles and his works have recently been displayed at group exhibitions at the Künstlerhaus Graz, at Budapest Gallery and at the Annarumma Gallery in Naples.